

CONTRASTS

(Del centreamericà VICENS ACOSTA)

*Del corsecat ramatge
neix esplendent i exuberant el pàmpol;
llueix l'estel en les negrors de l'ombra
i a les vores del llac rumbeja'l liri.*

*Dessota l'aigua amarga
forma's la perla; en el abim ferèstec
s'oviren flors puríssimes, flairoses,
i es sent el ritme en la quietud i calma.*

*El llamp dorm en el núvol
com el delicte en la consciència; a voltes
fins l'esplendor del sol tapa la boira,
sempre enlletgeix una ombra sa puresa.*

*Fins te insectes la rosa
i quelcom de bellesa'l rústec idol;
surten flors en les tombes, fanc corrupte
hi ha en el fons de les aigües cristallines.*

*Cucs a milers s'hostatgen
en la daurada poma; entre les roques
grana blat i s'amaga i s'amuntega
ric tresor en el sí d'humil molusque.*

*Com el petó en els llavis
i la mirada entre parpelles, càntics
dormen en el boscatge, del que una arpa
n'és cada rama i les remors un ritme.*

*Hi ha somriures que amaguen
l'espurnejar de l'odi, empresonant-lo;*

*riallades que son una congoixa
i llàgrimes que fan lo bé d'un bàlcem;*

*i carns alabastrines
dintre les que hi està a l'aguait el vici,
com el monstre que jau sote les ones,
o l'escursó en les flors prompte a ferir-nos.*

*Les aus que'l vol aixequen
creuant lleugeres les regions de l'aire,
qui sab on anirà amb sa volada
i en quin arbre faràn son niu de brossa?*

*Qui sab lo que mormola
de l'ona empresonada'l crit ferèstec?
què és la llum que dels astres treu guspíres,
lo que tanca la gota de rosada?*

*Què canten en les copes
dels pinars centenaris els vents súbtills,
arpa dolça, de ritmes melangiosos
que toquen invisibles alats gènits?*

*Què hi ha en el blau celatge
en el aire penjat, com vel de núvia
que un àngel hagi extés sobre la terra?
Què en els sospirs, la queixa i la tonada?*

*Contrasts per totes bandes!
Sempre'l misteri unit a l'existència!
Llei immutable que'l Suprem Artífex
en la consciència universal ha escrita...!*

PER LA VERSIÓ LLIURE

JOSEP CIURANA